

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra Forskrevet

Citation: Drachmann, Holger: "Forskrevet", i Drachmann, Holger: *Forskrevet*, udg. af Lars Peter Rømhild, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2000, s. 693. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann14valshoot-idm140708758067328/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Forskrevet

Noter

Første Bind

- Titelblad** *Forskrevet* -: dvs. skriftligt forpligtet. I bogen spilles generelt på forestillingen om at forskrive sig til Fanden: tankestreger efter ordet i titlen erstatter, hvad der tidligere stod i manuskriptet: »til Fandens». En del af romanens mange betydninger til Faust-dramaet kan forbindes med samme motiv. Det hedder med vidt perspektiv, at tiden har forskrevet sig til onde magter, eller at vi forskriver os til samfundet (s.271), til teateret eller til et slet publikum (s.537). Mere flersidigt: 1.III.16 (s.309). Konkret er der tale om forskrivning som en rent økonomisk gældsforpligtelse – Gerhards til Annette.
- 7 *Viggo Dreusen*: (1843-88), ved siden af sit virke som embedsmand og kontorchef dyrkede V.D. filosofiske interesser og udgav flere skrifter om især konsforholdet, således det anonymt udsendte *En Livsanskuelse, grundet paa Elskov* (1881), og deltog i 1880ernes sædelighedsdiskussion; heri fremhævede han på den ene side elskovsfølelsens grundlæggende betydning uanset kirkelig sanktion, vendte sig på den anden side imod promiskuøse forbindelser.
- 11 *Sphinx: (...) Räthsel sein. Goethe. Faust, II*: Sfinxens replik i Goethes *Faust, II* (1832), scenen »Klassische Walpurgismacht» v.7132: »Udtryk dit eget selv, og du har gåder nok» (Martin N. Hansens overs.).

Første Bog

1.1.1

- 13 *det kongelige Theater*: på Kongens Nytorv, hvis nybygning – nu benævnt »Gamle Scene» – var taget i brug okt. 1874. – *en moderne Forfatter*: dvs. fra den naturalistiske tid som Henrik Ibsen fra 1870'erne og 80'erne eller de yngre københavnske som Otto Benzon. – »*Elverhøje*»: J.L. Heibergs nationalromantiske skuespil fra 1828 indtog pladsen som Det Kgl. Teaters mest spillede stykke. – *Godsejerrækker*: de større godsejere havde gerne en vinterhølig i København, hvor de og